

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af realkreditlov og lov om stempelafgift m.v. (Forlængelse af foranstaltninger til imødegåelse af tvangsauktioner samt stimulering af omsætningen af ejerboliger).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 27/12 90. Første behandling 27/12 90. Betænkning 27/12 90. Anden behandling 28/12 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

På baggrund af den behandling, som ændringsforslagene fik under den nyligt overståede førstebehandling, skal jeg på Socialdemokratiets vegne meddele, at vi vil undlade at stemme her ved den endelige stillingtagen til forslaget. Forholdet er det, som vi også markerede ved vores stemmeafgivning ved SF's forslag, at vi mener, at det er rigtigt og fornuftigt på baggrund af, at vi har haft en valgkamp, der hindrede os i at lave det arbejde, der var nødvendigt, at vi laver en kort forlængelse af stempelafgiftsfritagelsesperioden. Omvendt er vi ikke indstillet på, som regeringen har lagt op til, en 6 måneders periode, fordi vi ikke mener, der er nogen som helst begrundelse for det.

Vi har under udvalgsarbejdet stillet spørgsmål til regeringen om, hvilke initiativer for stabilisering af boligmarkedet regeringen påtænker at forberede med henblik på en vedtagelse i Folketinget inden 1. juli 1991, altså inden den frist, som regeringen selv har sat, og som får Folketingets støtte til om lidt at fastsætte i forhold til boligpakkens forløb.

Boligministeren har svaret, jeg citerer fra udvalgsbilagets svar på spørgsmål 1:

»Regeringen har ikke på nuværende tidspunkt taget stilling til spørgsmålet om yderligere initiativer til stabilisering af boligmarkedet i 1991, men afventer bl.a. Folketingets behandling af de i dag fremsatte lovforslag, herunder finansloven for 1991.«

Nu har Folketinget snart behandlet forslaget om boligpakken, men vi har altså ikke fået løf-

tet sløret for, hvad regeringen tænker sig inden udløbet af boligpakken. Derfor var det en stor tilfredsstillelse for Socialdemokratiet, at et stort flertal i Boligudvalget i nat enedes om at give regeringen en opfordring. Et flertal, bestående af SF, CD og Fremskridtspartiet sammen med Socialdemokratiet, opfordrer regeringen til på baggrund af, at det nu er tredje gang, vi har behandlet forslag fra regeringen om midlertidig fritagelse for betaling af stempelafgift, om hurtigst muligt at fremsætte forslag i Folketinget om langsigtede initiativer til begrænsning af antallet af tvangsauktioner og følgevirkningerne af disse. Vi har opfordret regeringen til at fremsætte forslagene så betids, at de vil kunne bringes til tredje behandling inden udløbet af stempelafgiftsfritagelsesperioden.

Det er tilfredsstillende, at vi har kunnet samle et bredt flertal om denne opfordring til regeringen, og jeg skal på den baggrund høre, om regeringen i dag vil løfte sløret for, hvornår og med hvilke overskrifter regeringen har tænkt sig at arbejde videre med det, som regeringen selv har sat sig for skal være på plads inden den 1. juli. Jeg må tolke det sådan, at man har ladet en boligpakke, der kaldes midlertidig, løbe til 1. juli 1991.

Mejdahl (V):

Med denne forlængelse af boligpakken håber vi i Venstre, at vi er kommet til vejs ende med disse forlængelser og midlertidige ordninger.

Jeg er ganske enig med hr. Jørgen Estrup, som under andenbehandlingen sagde, at det, der er brug for, er politisk ro og stabilitet på boligmarkedet. Det håber jeg også Folketingets partier vil være enige i.

Der har lydt mange kritiske røster under behandlingen af dette forslag, hvad angår hændelsesforløbet og proceduren for boligpakken. Den kritik er efter Venstres opfattelse skudt over målet.

For historieskrivningens skyld og for dem, som tilsyneladende måtte have glemt hændelsesforløbet, vil jeg godt gøre opmærksom på, at vi for et år siden lige før jul i 1989 vedtog tvangsauktionsloven. Den 1. juni 1990 vedtog Folketinget boligpakken på baggrund af en forspørgselsdebat her i salen, som indeholdt en forlængelse af tvangsauktionsloven, og som indeholdt elementer, bl.a. stempelafgiftsfritagel-

[Mejdahl]

sen ved hushandler, for at få gang i boligsalget og fremme mobiliteten på boligmarkedet. Den 13. august 1990 var det en del af petroleumsløslig, at boligpakken skulle forlænges, og nu forlænges boligpakken så igen, og Folketinget ved hvorfor. Jeg håber, at vi med denne forlængelse har passeret hurdlen for tvangsauktioner og for stagnation i ejendomshandler, og at vi så får nogle langsigtede løsninger, som giver os ro på boligmarkedet, så danskerne igen kan disponere i tillid til gældende regler, så trygheden for familierne genoprettes, også selv om vi har lavinflation.

Derfor støtter vi denne 6 måneders forlængelse af boligpakken, så boligministeren og Folketinget får den fornødne tid til at planlægge en sikker fremtid for boligejerne.

Holger K. Nielsen (SF):

Nu kender jeg jo hr. Mejdahl fra onkring to års samarbejde i Boligudvalget, og jeg ved, at hr. Mejdahl er et godt menneske. Det har jeg stor respekt for, men jeg vil godt lige gøre hr. Mejdahl opmærksom på, at når han i dag siger, at han regner med, at det er sidste gang, vi skal forlænge boligpakken, så har hr. Mejdahl jo sagt det samme før. Det er det, der har været karakteristisk, at hver gang, vi har vedtaget disse ting, har det været midlertidige ordninger. Alle ordførere og regeringen har sagt, at der jo kun er tale om midlertidige ordninger. Det sagde man i december 1989, det sagde man i maj 1990, det sagde man i august 1990, og nu siger man det igen i december 1990.

Man har sagt det fire gange inden for et år. De tre af gangene har det ikke holdt stik, fordi alle interessegrupper plus fru Kirsten Jacobsen er kommet løbende og har krævet forlængelse af boligpakken. Hvad får hr. Mejdahl til at tro, at det skulle ændre sig, når stempelfritagelsen nu udløber 1. juli 1991? Så vil hr. Mejdahl da igen se ejendomsmæglerne komme løbende og sige: Jamen hvis man nu genindfører stempelforfikften, går handelen fuldstændig i stå. Det er jo det, der er problemet med midlertidige forlængelser af denne karakter: Når man stopper forlængelsen, kommer alle interessenterne og forlanger forlængelser, at denne stempelfritagelse skal fortsætte. Der er ingen som helst grund til at tro, at det vil være anderledes, når vi nærmer os 1. juli 1991, hr. Mejdahl, og derfor må vi få sat en stopper for det.

Vi stillede et ændringsforslag om, at stempel-fritagelsen udgår. Det ændringsforslag blev desværre nedstemt, og på den baggrund skal jeg meddele, at SF stemmer imod det samlede lovforslag ved tredjebehandling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet er glad for ministerens positive vilje, det vil vi gerne understrege, det er også det, der er brug for.

Det er rigtigt, at det har været en lang række af forlængelser, vi kan alle sammen historien og datoerne, som hr. Mejdahl beskrev dem. De er jo helt korrekte, og det er jo også sandt, at man hver gang har talt om, at det er en midlertidig løsning. Nu er det sådan i boligpolitik, at det ord har ikke den samme valør, som det ellers har. Men jeg vil godt meddele ministeren, at Fremskridtspartiet ikke vil holde op med at kræve boligpakken forlænget, før på det tidspunkt regeringen endelig tager sig sammen til at komme med nogle forslag om nogle langsigtede løsninger. Det er det, der skal til. Det er det, der har manglet.

Det er uacceptabelt, at regeringen i 2½ år ikke har villet gøre noget som helst på dette område, medmindre man blev tvunget til det. Det handlede kun om, at enkelte ledende medlemmer af regeringspartierne i sommerferierne rendte rundt og lovede boligejerne både det ene og det andet, som statsministeren hurtigst muligt hev igennem. Det samme gentog sig her i valgkampen.

Regeringen har selv bedt om at få 6 måneder til, og det har vi så accepteret, selv om vi mener, at man kunne have gjort det hurtigere. Da er det på tide, at regeringen i de 6 måneder finder ud af, at det ikke længere kan nytte noget at køre friløb på dette område. Regeringen er nødt til at gøre op med sig selv, hvem den holder mest af. Er det boligejerne eller hr. Svend Auken, for det er det, det handler om.

Man kan ikke begge dele. Så længe regeringen vil holde en dør åben for et nyt skatteforlig med Socialdemokratiet, nægter man at gøre noget på ejerboligområdet. Nu har det altså været i 2½ år, og jeg ved ikke, hvilken tålmodighed regeringen har, men regeringen må bare være indstillet på, at hvis man ikke selv stiller beslutninger, vil den hele tiden blive stillet over for krav om en yderligere forlængelse. Det er bare sørgeligt, hvis det skal være sådan. Det kan landets boligejere ikke være tjent med.

Arne Melchior (CD):

I betænkningen har et stort flertal af Tingets medlemmer tilkendegivet, at de anmoder regeringen om hurtigst muligt at fremsætte lovforslag i Folketinget om langsigtede initiativer til begrænsning af antallet af tvangsauktioner og følgevirkningerne af disse.

Dette flertal, som er stort – her er der i hvert fald ikke tale om nogen blok eller noget såkaldt sammenrend – er et flertal, der spænder lige fra boligejer hr. Svend Auken til boligejer fru Kirsten Jacobsen, så det er et bredt flertal. Jeg har læst igen og igen og set på de følgende sider, men jeg har ikke fundet regeringspartiernes stilling til denne opfordring, men under debatten i går hørte jeg da flere af regeringspartiernes talsmænd plædere for en tilsvarende opfordring til regeringen.

Det burde, inden vi stemmer, komme til en klarhed eventuelt ved en udtalelse af boligministeren eller fra en af ordførerne fra V og K, om de alligevel, på trods af at de ikke har ønsket at deltage i parentesens i betænkningen, deler dette ønske til regeringen om at komme i gang. Det er jo en et halvt år gammel opfordring, der har ligget også til den forrige regering. Er V og K enige med flertallet i, at vi må have en redegørelse for og lovforslag om de mere langsigtede boligløsninger? Jeg kan slet ikke forestille mig, at det skulle forholde sig anderledes.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg brugte en stor del af min taletid under førstebehandlingen til netop at gøre opmærksom på, at vi efterlyste langsigtede løsninger på dette område; og når jeg skal efterkomme den opfordring til at fortælle, hvorfor vi ikke er med i dette her, skyldes det, at vi ganske enkelt mener, at det er for snævert formuleret.

Efter vores opfattelse skal ejerboligmarkedet som helhed inddrages i de langsigtede overvejelser, der nu skal foretages. Det er ikke kun de tvangsauktionstruede ejendomme og de tvangsauktionstruede familier, der skal inddrages i de langsigtede løsninger, som det står formuleret i betænkningen. Det er hele ejerboligmarkedet, man er nødt til at se på. Det har vi fremført, og det kunne ikke samle det flertal, som CD er med i her.

Den eneste reelle og blivende løsning på problemerne med de mange tvangsauktioner er for os at se, at man får skabt en generel tryghed og en generel tillid til de politiske beslutninger og til, at man ikke lige pludselig fra politisk side river tæppet væk under ejerboligerne. Hvis man ikke kan inddrage hele boligmarkedet i de langsigtede perspektiver, tror vi ikke på, at de kommer til at virke alligevel.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Selv små positive lysninger skal man jo se på med glæde.

Hvis jeg må opfatte den konservative ordfører sådan, så gav man nu udtryk for, at når man ikke kunne imødekomme flertallet i udvalget med hensyn til at sætte grænser for nogle langsigtede forslag, så skyldtes det efter Det Konservative Folkepartis opfattelse, at lovforslaget kun handlede om tvangsauktioner.

Det er jo for det første ikke rigtigt. Den ene del af lovforslaget handler om tvangsauktioner, mens stempel fritagelsen handler om boligmarkedet generelt. Men i går var det jo ikke et formuleringsproblem, det handlede om, nej, det handlede om, at man ikke ville være med.

Men jeg vil gerne sige til fru Pernille Sams, at hvis det her handler om et formuleringsproblem, skal Fremskridtspartiet gerne begære udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, og så skal Det Konservative Folkeparti få lov til at formulere den tekst, der skal ligge til grund for, at vi får forslag på bordet til langsigtede løsninger, som kan vedtages inden sommerferien. Hvis fru Pernille Sams mener det, så skal jeg gerne bede om, at lovforslaget går tilbage i Boligudvalget.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil da med tak kvittere for fru Pernille Sams' besvarelse af mit spørgsmål. Jeg vælger at forstå den helt positivt.

Det undrer mig – og nu har jeg jo fået delvis svar fra fru Kirsten Jacobsen – at der skulle være tale om et formuleringsproblem, således som fru Pernille Sams gav udtryk for.

Det er da meget muligt, at det har været sådan, eller at hun har opfattet det sådan, for det er jo ikke så mærkeligt at starte med at gøre no-

[Arne Melchior]

get for dem, der er mest truet, det er da ikke så dum en begyndelse. Men gør man noget for dem, så har man samtidig også gjort noget for en hel masse andre, der er på vej ind i farezonen, og det var heller ikke så dårlig en begyndelse.

Men jeg vælger altså at forstå meldingen fra Det Konservative Folkeparti positivt – og stoler på, at den er dækkende for regeringspartierne og regeringen – således, at man er indstillet på i begyndelsen af det nye kalenderår, når dette Folketing begynder sit arbejde, at fremstille de nødvendige forslag, bringe dem til debat og gennemførelse i god tid, inden den lov, vi nu om lidt vedtager, udløber til næste sommer. Tak for det, det er meget tilfredsstillende.

Formanden:

En kort bemærkning til fru Pernille Sams, og derefter vender vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Til fru Kirsten Jacobsen vil jeg kort sige, at jeg sagde nøjagtig det samme kl. 3 sidste nat, som jeg sagde her, der er ingen ændringer sket, og derfor kan jeg slet ikke se, at det skulle ændre noget som helst at tage lovforslaget tilbage i Boligudvalget. Det er nøjagtig de samme ting, der gør sig gældende nu som dengang, og mine holdninger har ikke ændret sig. Jeg sagde det samme i nat, uden at det – måske på grund af tidspunktet – sagde fru Kirsten Jacobsen noget som helst.

Til hr. Arne Melchior vil jeg sige, at jeg ikke rigtig kan forstå det – nu var hr. Arne Melchior ikke til stede under udvalgsbehandlingen, og det har måske noget med sagen at gøre – men i hvert fald kan jeg da berolige hr. Arne Melchior med, at han roligt kan forstå det, jeg sagde, positivt. Vi lagde utrolig meget vægt på under førstebehandlingen af dette forslag i går at indbyde til et samarbejde omkring langsigtede løsninger, så vi skulle undgå at forlænge boligpakken yderligere.

Det var det, jeg lagde allermest vægt på i min ordførertale i går om nøjagtig samme emne, så det kan ikke undre nogen, at vi stadig har den holdning.

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Holger K. Nielsen gjorde et stort nummer ud af næsten at true hr. Mejdahl med, hvad vi ville se, når vi nærmede os sommerferien. Jeg skal ikke svare for hr. Mejdahl, men jeg vil gerne hjælpe hr. Holger K. Nielsen ved straks at sige, at den situation ikke opstår, for det, der var indholdet af min tale ved andenbehandlingen, var, at Det Radikale Venstre ikke medvirker til en forlængelse. Det synes jeg er en melding her og nu, også til regeringen, fordi det jo for regeringen må betyde, at vi nu skal snakke langsigtet boligpolitik. Det er også derfor, vi i udvalget bad om en redegørelse midtvejs i perioden, sådan at vi havde noget at forberede os på, så vi ikke endte med den sidste dag at stå uden nogen løsningsforslag.

Men jeg vil godt i betragtning af det flertal, som nu er blevet samlet, og som det fremgår af betænkningen jo altså spænder fra SF til Fremskridtspartiet, komme med et par kommentarer.

Man kan jo diskutere, om det er et sammenrend eller det bare er et almindeligt bredt flertal. Jeg bemærkede, hvad fru Kirsten Jacobsen sagde om, at nu måtte man til at vælge mellem boligejere og hr. Svend Auken, og jeg synes, at det viser noget om, hvad man har samlet i det flertal, for hvad er flertallet enig om? Ja, man er enig om, at det, der ligger på bordet, kan man ikke lide, men derudover er man, så vidt jeg kan se, ikke enig om noget som helst andet end en overskrift, der hedder langsigtet boligpolitik.

For SF's vedkommende ved vi udmærket godt, at det i høj grad er anstødsstenen, at man her forærer boligejerne penge igennem generelle tilskud over stempelafgifterne, mens det unægtelig ikke er det, der generer Fremskridtspartiet og, så vidt jeg kan høre, heller ikke CD. Derfor synes jeg egentlig, at dette smukke flertal, som er skabt her, burde tage sig lidt sammen og tænke på, hvad der gavner boligejerne og boligmarkedet generelt. Det er nemlig ikke sådan, at hver gang man kan drille den siddende regering, så gavner man boligejerne.

Det var det, der var meningen med mit indlæg ved andenbehandlingen. Så længe dette flertal ikke er i stand til at handle konstruktivt, så skader det boligejerne og boligmarkedet. Det er den radikale melding.

[Jørgen Estrup]

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Nej, hr. Jørgen Estrup, jeg truede såmænd ikke før. Jeg må indrømme, at i det indlæg, jeg havde før, var jeg næsten parat til at vædde en kasse øl om, at det sidste punkt på dagsordenen før sommerferien bliver endnu en forlængelse af boligpakken. Det har jeg sagt hver gang, og det har holdt stik hver gang.

Men jeg vil indrømme efter hr. Jørgen Estrups tale, at det godt kan være, at det ikke går sådan, også efter at Socialdemokratiet nu er begyndt at trække i land. Det synes jeg er fornuftigt, og det er også fornuftigt, at De Radikale nu er gået ud af regeringen og kan melde på den måde, som hr. Jørgen Estrup gør i dag. Så derfor er den debat, vi har haft i dag, da godt for noget.

Så lige en kommentar til hr. Jørgen Estrup vedrørende de politiske uenigheder i flertallet.

Jeg er helt enig med hr. Jørgen Estrup i, at det ikke er muligt at skabe politisk enighed i dette flertal om en ejerboligpolitik, fuldstændig enig. Det ville være helt umuligt og utænkeligt, at SF ville kunne indgå i et samarbejde med Fremskridtspartiet eksempelvis omkring en ejerboligpolitik og også med andre borgerlige partier, helt utænkeligt. Men det centrale er, at vi nu begynder at diskutere disse spørgsmål seriøst og fordomsfrit.

Jeg tror bestemt, at Det Radikale Venstre og hr. Jørgen Estrup vil kunne komme med en lang række bidrag til diskussionen, og derfor er det for mig i og for sig ligegyldigt, om De Radikale er med i dette flertal eller ej. Det vigtige er jo, at vi får denne diskussion; det går jeg ud fra at også Det Radikale Venstre er enig i er vigtigt.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg synes, at hr. Jørgen Estrup i sit indlæg så bort fra, at det, vi behandler, er et forslag fra regeringen om den tredje og indtil nu længste midlertidige periode med stempelafgiftsfritagelse. Det er en meget bekostelig affære, som, når tiden løber ud midt i sommerferien, vil have kostet mellem 1 og 1½ mia. kr. Og vi fik så relativt præcist at vide i Boligudvalget i går – det var vist det mest præcise, man kunne oplyse – at man ikke kan sige noget som helst om virkningen af at have brugt disse 1-1½ mia. kr.

Derfor er det ikke unaturligt, at man fra Boligudvalgets side – og i virkeligheden havde jeg for så vidt troet, at det kunne have været et enigt Boligudvalg – for ikke at skulle behandle sagen fjerde gang anmoder den regering, der for tredje gang kommer med et forslag om stempelafgiftsfritagelse i en periode, om at vise, at regeringen så mener noget med at tale om en midlertidig periode, nemlig mener, at det vil være muligt i den periode enten at få skabt nogle resultater, som gør andre initiativer unødvendige, eller at tage nye initiativer.

Det er den opfordring til nye initiativer, som et flertal i Boligudvalget har afgivet til regeringen. Regeringen må have ment noget med at bede om en forlængelse sidste gang, da vi behandlede det i august, og regeringen må også have en mening med det nu, og det er den mening, et flertal i Boligudvalget spørger efter på ganske stilfærdig vis.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Inden vi går til afstemning, synes jeg, at i hvert fald Det Konservative Folkeparti skylder Folketinget et svar. Fru Pernille Sams sagde lige før, at regeringen lægger op til en langsigtet politik og permanente løsninger på ejerboligområdet. Så er det, jeg spørger Det Konservative Folkeparti og regeringen: Hvornår gør man det? Man har ikke gjort det i de sidste 2½ år. Nu får regeringen yderligere en tænkepause på ½ år, men man er ikke villig til i betænkningen at sige: Nå, men så bruger vi den tænkepause, og så overholder vi reglerne.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Pernille Sams: Hvornår er det, at regeringen er parat med de langsigtede og permanente forslag? Er det om 1 år? Eller er det om 2 år? Eller hvad ligger der i det, fru Pernille Sams sagde?

Formanden:

Hr. Jørgen Estrup får en kort bemærkning, og så bliver der en bemærkning til fru Pernille Sams, derefter giver jeg ordet til boligministeren.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Når fru Pia Gjellerup holder en afdæmpet tale, så bliver jeg straks meget mere enig med

[Jørgen Estrup]

hende. Jeg synes, meget af det, der blev sagt om behovet for langsigtede løsninger, var rigtigt.

Det, jeg opponerede imod, var den vægt, som fru Pia Gjellerup, men måske ikke mindst hr. Arne Melchior og fru Kirsten Jacobsen, lagde på, at der nu var et stort, bredt flertal i Boligudvalget.

Dette store, brede flertal ved intet om, hvad det vil. Det kan formentlig ikke enes om noget som helst. Det var præcis det, der fremgik af hr. Holger K. Nielsens indlæg. Derfor var mit bidrag kun dette, at hvis vi vil noget godt for boligmarkedet, for boligejerne og for lejerne, så kræver det altså konstruktive forslag. Det, som Boligudvalget har peget på nu, er ikke andet end en overskrift, det kan ikke vejlede regeringen på nogen som helst led.

Formanden:

Så er der en kort bemærkning til fru Pernille Sams, inden det bliver boligministeren.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

For at svare fru Kirsten Jacobsen helt konkret vil jeg gentage – det er nu tredje gang, jeg gentager dele af min ordførertale fra i går, men det vil jeg så gøre én gang til – at vi lægger vægt på, at det langsigtede udspil, der kommer fra regeringen, kommer inden udløbet af den nye forlængelse af boligpakken. Det har jeg nu sagt flere gange i løbet af denne forhandling, og jeg mener det stadig væk.

I øvrigt er jeg bekendt med, at der er nedsat et tværministerielt udvalg med embedsmænd fra Boligministeriet, Skatteministeriet, Finansministeriet og Socialministeriet, som netop arbejder med disse ting. Det er ikke noget, som lige nu pludselig er sat i gang. Jeg ved, at regeringen faktisk arbejder seriøst og målrettet på at få noget frem til Folketinget på dette område. Det er ikke noget nyt for os, men det kan være, at det er nyt for andre af Folketingets partier.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg har lyttet meget interesseret til den debat, der har været under tredjebehandlingen, og jeg må jo konstatere, at alle, der har haft ordet i debatten, har været enige om én ting, nemlig behovet for en langsigtet boligløsning.

Det er muligt, som hr. Jørgen Estrup var inde på, at det også er det væsentligste, man kan blive enige om, og at det ville være svært at enes om andet, men jeg tolker denne debat som en stærk og varm interesse fra alle Folketingets partier til at tage den udfordring op, der ligger i at finde en langsigtet løsning. Dette er en udfordring for os alle sammen; det er en udfordring for ethvert parti, og jeg tror, det kræver – for at citere hr. Holger K. Nielsens udtryk for et øjeblik siden – en seriøs, men også en fordomsfri debat om disse spørgsmål.

Vi giver nu forhåbentlig om et øjeblik hinanden et pusterum til at diskutere disse ting seriøst og fordomsfrit, og jeg deltager gerne i denne diskussion og håber meget, at vi kan få et bredt samarbejde om det.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning***Lovforslaget**

vedtoges med 77 stemmer (KF, V, FP, RV, CD og KRF) mod 12 (SF); 57 (S) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

*Meddelelser fra formanden:***Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Tommy Dinesen (SF), Lilli Gyldenkilde (SF), Birthe Hansen (SF), Hanne Thanning Jacobsen (SF), Rahbæk Møller (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af sømandsloven. (Behandling af tvistigheder om sømandens ret til at fratæde tjenesten ved krigsfare m.v.).

(Lovforslag nr. L 33).

Indenrigsministeren har anmodet om, at der af Folketinget indstilles 4 personer til fra 1. januar 1991 til udgangen af 1994 at indtræde som medlemmer af Værnepligtsnævnet samt en stedfortræder for hver af disse.

[Formanden]

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Tommy Dinesen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af sømandsloven. (Behandling af tvistigheder om sømandens ret til at fratæde tjenesten ved krigsfare m.v.).

(Lovforslag nr. L 33).

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets tekst og til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes onsdag den 9. januar 1991 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Angående Folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Må jeg slutte med at ønske alle medlemmer og alle øvrige medarbejdere i huset et godt nytår.

Mødet hævet kl. 11.56
